

Niels Rasmussen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til det Udvalg, der er nedsat vedrørende Husleje-lovens Revision.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Indstilling angaaende Statsrevisorernes Betænkning over Statsregnskabet for Finansaaret 1914—15.

Formanden: Da Ordføreren paa Grund af Sygdom ikke er til Stede, maa denne Sag udgaa af Dagsordenen.

Man gik da til den sidste Sag paa Dagsordenen:

Første Behandling af Forslag til Lov om Køb paa Afbetaling.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 91).

Sagen sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Zahle): Jeg skal have den Ære for det høje Ting at anbefale det foreliggende Forslag til Lov om Køb paa Afbetaling. Dette Lovforslag er fremsat for dette høje Ting i den Skikkelse, hvori det er udarbejdet af den skandinaviske Kommission og derefter uændret vedtaget enstemmigt af det høje Folketing. Det er allerede ophøjet til Lov baade i Sverige og i Norge og er traadt i Kraft, virker i Livet der som Lov i en Skikkelse, som er i alt væsentligt ensartet med den foreliggende, kun bortset fra de processuelle Regler, som paa Grund af Proceslovenes Forskellighed i de forskellige Lande maa være afvigende fra hverandre. Siden 1895 har der været fremsat for den høje Rigsdag Lovforslag om dette Emne, men de tidligere Lovforslag om Afdrags-handler og Forslag til en Ordning af dette Forhold hvilede paa en principiel anden Basis, end det her foreliggende gør. Jeg tror, jeg ikke behøver at komme ind paa Enkeltheder vedrørende dette Lovforslag, men kan indskrænke mig til med disse Bemærkninger at anbefale det til lige saa velvillig Behandling i dette høje Ting, som det allerede har været Genstand for i det høje Folketing.

Goos: Som den højtaerede Justitsminister bemærkede, er dette Lovforslag om Køb paa Afbetaling et af de 3 Lovforslag til fælles skandinavisk Lovgivning, som har været fremsatte i denne Samling, og som er blevet behandlet af 3 Kommissioner, der alle i Hovedsagen er kommet til en enstemmig Afgørelse af Forslagenes Indhold. Hvad nu det foreliggende Lovforslag angaar, vil jeg bemærke, som det allerede er sagt, at en fuldstændig Ensformethed i de 3 Lovforslag vedrørende dette Emne i de 3 nordiske Lande kun findes paa det Omraade, som vedrører den materielle Ret, idet de Paragraffer; nemlig §§ 10—14, som omhandler Retsplejeforholdene paa dette Omraade, som Følge af disses Forskellighed i de 3 Lande maa være af forskelligt Indhold. Dette vedrører imidlertid ikke Hovedsagen. I Modsætning til de to andre Lovforslag til fælles skandinavisk Lovgivning, nemlig Lovforslag om Aftaler paa formueretligt Omraade og Lovforslag om Kommission, Handelsagentur og Handelsrejsende, der begge er behandlede i Landstinget og her henviste til Udvalg, er det foreliggende Lovforslag behandlet i Folketinget, har der været behandlet i Udvalg og er nu enstemmigt vedtaget. Jeg kan sige: enstemmigt, thi hvorvel der fra en enkelt Side er gjort Bemærkninger med Hensyn til, taget et vist Forbehold om forskellige Punkter i Sagen, er der ikke stillet Ændringsforslag i den Henseende, og et saadant Ændringsforslag har altsaa ikke været Genstand for Afstemning. For saa vidt kan jeg altsaa sige, at Lovforslaget er blevet vedtaget enstemmigt i den Affattelse, hvori det fra Kommissionens Haand er blevet anbefalet. Ogsaa jeg kan ønske en i alt væsentligt uforandret Vedtagelse af det foreliggende Lovforslag, dog at det ikke derved er Meningens, at en Udvalgsbehandling af Sagen udelukkes. Tværtimod vilde jeg finde det rimeligt, at Lovforslaget henvises til samme Udvalg, som allerede nu behandler de to andre fælles skandinaviske Lovforslag, og herom skal jeg altsaa senere stille Forslag.

Naar jeg overhovedet noget nærmere skal omtale det foreliggende Lovforslag, er det med særligt Hensyn til, at i 1895 blev der af daværende Justitsminister Nellesmann fremsat et Forslag til Lov om Køb paa Afbetaling, som i visse Henseender meget væsentligt afveg fra det nu foreliggende, og dette Lovforslag blev den Gang vedtaget af Landstinget, for hvis Udvalg jeg var Ordfører, og senere blev